

[Justitsministeren]

sociale, skolemæssige og politimæssige myndigheder er at hjælpe unge i det omfang, som vi kan se SSP-samarbejdet faktisk fører til. I den forbindelse kan jeg sige til hr. Ole Espersen, at som jeg lovede i forbindelse med den debat, vi havde for nogen tid siden, er vi gået i gang med at føre de ting ud i livet, som blev fremlagt i min redegørelse til Folketinget om foranstaltninger over for unge kriminelle. Det arbejde går efter den linje, jeg pegede på dengang.

Jeg skal ikke gå ind i debatten om Danmarks Radios rolle her, men har alligevel en enkelt bemærkning, som er affødt af hr. Carsten Andersens betragtninger. Jeg skal i hvert fald ikke gå i rette med Danmarks Radio for, at den neutralt refererer og videregiver synspunkter, som formanden for Dansk Kriminalpolitiforening har fremlagt, for jeg synes, det var vigtigt, at også andre end vi, der havde hørt dem før, fik kendskab til dem. Det er noget, der bør stemme os til eftertanke, skærpe vor opmærksomhed over for problemerne, og det skal man i hvert fald ikke dræbe budbringeren for, selv om man ikke kan lide budskabet.

Hr. Knud Lind stillede et meget konkret spørgsmål om det registerarbejde, der er på vej omkring cykeltyverier. Vi er da ikke uenige med forsikringsselskaberne, og det sker i samarbejde med forsikringsselskaberne. Der foregår i øjeblikket et samarbejde mellem forsikringsbranchen, Dansk Cyklist Forbund og politiet om en etablering af et landsdækkende, centralt edb-register over stjålne cykler, dvs. at alle de implicerede, både cyklisterne og forsikringsbranchen, har mulighed for at være med til at fastlægge den informationsmængde, som skal ind i systemet. De har endda sat gang i sagen, så dele af Sjælland nu trækkes ind i en registrering, som straks skal gennemføres i hele hovedstadsområdet, og derefter vil det gå videre, således at man meget effektivt og hurtigt kan identificere stjålne cykler med de oplysninger, som er nødvendige for politiet, ligesom man kan med biler i det landsdækkende edb-motorregister, som hr. Knud Lind udmærket kender.

Jeg var glad for, at hr. Steenholdt førte de grønlandske problemer frem. Det har han haft lejlighed til at gøre før over for mig, men det var mindre officielt. Jeg er glad for, at det blev gjort her, for det er klart, at der er en række problemer deroppe. Med hensyn til politiets lønninger må jeg jo sige, at det er et overenskomst-

spørgsmål, som jeg ikke kan tage stilling til her, og som må løses ved de forhandlinger, der normalt føres om politilønninger. Men jeg er meget opmærksom på hashproblemet på Grønland, for det er vel overvejende det, der karakteriserer narkotikasituationen på Grønland, og derfor også et problem, som når ind i skolerne.

Jeg ved, at der gennemføres en intensiv indsats fra politiets side deroppe, også med en del beslaglæggelser af hash som resultat, og vi følger det meget nøje og har tæt kontakt med politimesteren og politiets organisationer, således at vi dels kan støtte denne indsats og dels få et løbende indtryk af, hvordan det går med denne målrettede indsats mod netop dette problem, som klart er et grønlandsk problem.

Det får mig så til afslutningsvis at sige, at jeg og i det hele taget ministeriet altid er optaget af at følge de grønlandske forhold og prøver at være så tæt på dem, som vi kan.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Fru Inger Stilling Pedersen var i sit svar flere gange inde på, at SF havde et ret enøjet syn på en lang række af årsagerne og på kriminalitetsforebyggelsen.

Der er ikke nogen i SF, som hævder, at hele skylden for en kriminel handling ligger i den sociale baggrund, men vi påpeger, at handlingen skal ses i den sammenhæng, og det er den sammenhæng, vi gang på gang efterlyser – årsagerne, baggrunden, sammenhængen i kriminaliteten. Vi er fuldt ud opmærksom på og går også ind for, at man har et ansvar, når man overtræder lovens regler, og at det er den enkelte, der må bære det ansvar. Men samfundet har et ansvar for baggrunden og for den enkeltes og gruppernes mulighed for at få uddannelse, for at fungere, for at få et job.

Vi mener heller ikke, at man løser alle problemer igennem sociale institutioner. Vi mener, at den enkelte skal stilles over for nogle udfordringer og skal være nødt til at involvere sig og være aktiv i også at gå ind i en social løsningsproces. Det er ikke noget, en institution eller nogle andre ting rundt omkring kan gøre. Vi mener absolut, at den unge, at den voksne, at den gamle selv skal være aktiv i den forbindelse; institutioner alene gør det ikke. Det var det, jeg lige ville præcisere.